

ere imidlertid som sagt disse to: først Umuligheden for nogen Anden af at faae Indtægten frem i Communen, og dernæst Hensynet til at spare Penge, idet vi have troet, at det ikke vilde være godt, om Udgifterne ved Paaligningen af en Indtægtsskat bleve urimelig høie, ligesom jeg ogsaa antager, at det er Noget, som Behoerne meget nødig ville see. Jeg for mit Bedkommende troer saaledes næppe, at jeg til Slutningen vilde kunne tilraade Lovforslaget, hvis dets Gjennemførelse skulde koste f. Ex. 100,000 Rd. — Medens jeg har Ordet, kan jeg dog ikke undlade at omtale det, der staaer i Forslaget under Nr. 14 d. Det forekommer mig, at det er formeget at forlange, at man for at faae Nedsættelse i den Indtægt, hvortil man er sat, skal godtgjøre, at Indtægten er ansat idetmindste $\frac{1}{4}$ for høit. Tæge vi saaledes til Exempel, at en Mand er ansat til 1,600 Rd. Indtægt, saa skulde han altsaa for at faae Nedsættelse, bevise, at han var lignet 3—400 Rd. for høit, men dette er temmelig strengt. Jeg skal imidlertid for Diebliffet ikke udtale mig videre derom, især da dette Punkt er udviklet af det ærede Medlem for Beile Amts 5te Valgfreds (S. Sjørgensen).

Svar: Ja, det kunde maaffee see lidt besynderligt ud, at jeg er med blandt de Medlemmer af Udvalget, som i § 10 have opstillet de 100,000 Rd. som Honorarer; men dette er hovedsagelig begrundet i den Conference, vi have havt med den høitærede Finantsminister, hvor han gav os en Udsigt over, hvad han troede at kunne faae Skatten indkrævet for. Det er en Selvsølge, at jeg ligesaameget som andre Medlemmer kunde ønske at faae denne Skat paalignet for en mindre Sum end 100,000 Rd.; men — jeg har udtalt det ved første Behandling, og skal gjentage det her — for at faae Procentsystemet vil jeg gjøre, hvad jeg kan, for at hjælpe den høitærede Finantsminister til at gennemføre det, og jeg er paa ingen Maade blind for, at naar man vil have det nødvendige Apparat igang paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade, saa kan man ikke vente at opnaae dette for en Spotpris. Det er

meget vanskeligt at taxere, hvad et saadant Arbeide er værd, og jeg tager derfor ikke i Betænkning at overlade til Ministeren at gjøre, hvad han finder rigtigt i saa Henseende, idet jeg overbeviist om, at han, som Varetager af Statens Finanser i andre Henseender ogsaa her vil varetage Finantsernes Lær til Alles Tilfredshed. Paa den anden Side vil jeg heller ikke lægge ham Hindringer i veien for at søge sine Kræfter, hvor han troer, at de findes, til Gjennemførelsen af et saa vigtigt System som det, hvorom der her er Tale. Det er jo nemlig ganske rigtigt, som det blev udtalt af et æret Medlem, at enhver ny Skat i det Hele taget vækker Uvillie; det er jeg ikke blind for, men noget Andet er det om, Uvillien reiser sig fra en begrundet Side, nemlig fra selve Systemet, eller om det reiser sig fra den Maade, hvorpaa Systemet bliver gennemført. Men dertil kommer, at de ærede Medlemmer, som have talt til Forsvar for en betydelig Nedsættelse af den her forlangte Sum, have glemt, at et saa stort Beløb ikke vil være nødvendigt i Fremtiden til Skattens Opkrævning; thi naar først Systemet er bragt ud i Etvet, og det første Arbeide er gjort, vil vistnok — idetmindste foreløber det mig som muligt — Udgifterne blive meget mindre, ja endogsaa gaae ned under 50,000 Rd. Det er jo nemlig klart, at for at faae Apparatet igang, kræves der mere Arbeide og større Dygtighed end senere til at holde det igang, og det er derfor, at jeg ikke vil knibe eller prutte med Finantsministeren, naar han mener, at det vil koste saa og saa Meget at faae Systemet gennemført. Systemet er Hovedsagen for mig, og vi ere dog vist Alle enige om, at vore Finantfers Tilstand kræver en extraordinair Skat. Jeg skulde ogsaa tage meget feil, om ikke Fleertallet her i Salen, naar det gjælder Procentsystemet og Contingentsystemet, vilde foretrække det første; men er dette Tilfældet, saa forstaaer jeg ikke, hvad jeg til min Overræffelse har seet er foregaaet i de Dage, jeg har været borte, at Mange af dem, der ønske Procentsystemet, have kunnet støtte den motiverede Dagsorden; thi jeg kan ikke see Andet, end at de derved have arbeidet paa at bringe os igjen til Contingentsystemet. Jeg